

Niin kuin taivaassa

JOENSUUN KAUPUNGINTEATTERISSA

KAY POLLAK

Kay Pollak (s. 21. toukokuuta 1938) on ruotsalainen elokuva-ohjaaja. Hänen varhaiseen tuotantoonsa lukeutuu Elvis! Elvis! (1976) ja monia palkintoja saanut Lasten saari (1980). Pollak piti lähes 20 vuoden tauon elokuvien teosta ja toimi kirjailijana ja elämäntapavalmentajana, kunnes teki paluun ohjaajana vuoden 2004 elokuvalla Niin kuin taivaassa. Se oli kansainvälinen menestys ja sai Oscar-ehdokkuuden. Syksyllä 2015 sai ensi-iltansa sen itsenäinen jatko-osa Myös maan päällä.

- Naisystäväni lauloi Tukholmassa kuorossa. Minulla oli tapana hakea hänet sieltä iltaisin, kun he harjoittelivat koulussa. Yhtenä torstai-iltana seurasin harjoituksia ja ymmärsin, että kuoro on maailman paras vertauskuva ihmisyydelle - yksi ihminen koittaa koota joukosta hyvin erilaisia ihmisiä yhtenäisen äänen.

- <https://www.ts.fi/kulttuuri/1074029593/Ruotsalaisohjaaja+Kay+Pollak+teki+tauon+jalkeen+komean+paluun>

TÄRKEIMPIÄ TÖITÄNI

” Olen ohjannut mm. Kansallisoopperan päänäyttämölle Puccinin oopperan “Suor Angelica”, KOM-teatteriin Irvingin “Kaikki isäni hotellit” sekä Savonlinnan oopperajuhlille Fageruddin lastenoopperan “Seitsemän koiraveljestä”. Parhaillaan Kansallisteatterissa pyörii ohjaukseni “Kissani Jugoslavia”. Dramatisoimani ja ohjaamani versio Dostojevskin “Rikos ja rangaistus”-romaanista kiertää tänä vuonna Suomen vankiloita. Olen ollut nuorena innokas kuoroharrastaja, sittemmin työ ja elämän ruuhkavuodet ovat kuitenkin pitäneet harrastusta loitommalla... toivottavasti vain toistaiseksi...!

JOHANNA FREUNDLICH

” Monissa konserteissa ja projekteissa syvimmälle mieleen ovat painuneet monet yhteistyökumppaneiden lausahdukset: ”Kun viulut soivat, tulvivat kyyneleet katsojan silmään.” – ohjaaja Markku Pölönen (Kuin elokuvissa-konserttikiertue); ”Olemme onnellisia, kun saamme päivittäin olla tekemisissä kauneuden kanssa.” – kapellimestari Gerhard Markson (J. Haydn: Seitsemän sanaa ristillä); ”Action creates inspiration.” – trumpetisti Larry Benoit (Wenatchee Music Theater).

PEKKA VARONEN

OHIJAAJAN & KUORONJOHTAJAN SANA

”Niin kuin taivaassa” on tarina kyläkuorosta. Monille ihmisille kuorolaulu on paitsi inspiroiva harrastus, myös merkittävä tapa osallistua yhteisön elämään. Laulaminen on yksilölle kuitenkin paljon merkityksellisempää: se on tapa ilmaista sitä, mitä me sisimmässämme olemme ja mitä tunemme kaikkein syvimmissä minuuden ytimessämme. Kun tuo sielun värinä muuttuu äänihuulten kautta lauluksi, joka yhtyy muihin ääniin, muodostuu tarina, jota ymmärtääkseen on keskityttävä yhteiseen harmoniaan, ei yksittäiseen laulajaan.

”Freedom is coming – freedom is coming, yes, I know!” Näytelmässä kuultavaan gospelhenkiseen kuorolauluun äänet yhtyvät stemma kerrallaan, jokainen laulaja panok-

sensa antaen, itsensä likoon pannen ja lopulta toinen toistaan täydentäen ja yhdessä soiden. Mikä voisi olla osuvampi vertauskuva koko esityksen synnylle?

”Niin kuin taivaassa” –tuotantomme sointiin on matkan varrella liittynyt ääni, jos toinenkin. Rytmi ja sävellaji tulevat Kay Pollakin ruotsalaisesta elokuvasta ja alkuäänen antaa suomenruotsalaisen Sofia Aminoffin dramatisointi Harri Virtasen suomentamana. Kappaleen laski käyntiin Joensuun kaupunginteatterin ohjelmistovalinta osaksi skandinaavista teemakevättä ja yhteistyöhanke Laulutuuhi-kuoron kanssa. Ääni ääneltä ja stemma stemmalta jokainen yksittäinen tekijä liittyy mukaan, erillisinä, mutta kuitenkin yhdessä rakentaen. Niin monta, mutta kuitenkin yksi. Harmonian

viimeisen silauksen luo katsojien monitasoinen kerrostuma. Mikä voisi olla sopivampi vertauskuva yhteisölle, yhteisöllisyydelle?

Lämpimästi tervetuloa seuraamaan tätä lopputulosta, LauluTuuli-kuoron ja Joensuun kaupunginteatterin ensimmäisen yhteistyön hedelmää! Käsillä ei ole “musikaali” sanan varsinaisessa merkityksessä, vaan tarina, jossa musiikki kulkee erottamattomana osana henkilöiden elämää, niin hyvässä kuin pahassa. On ollut suuri ilo työskennellä yhdessä tämän teoksen äärellä ja nyt kuulla sen koko sointi, kaikkine väreineen ja vivahteineen.

Johanna Freundlich ja Pekka Varonen

” Musiikkiteatteri on ollut aina lähellä sydäntäni. Freelancer-vuosinani tein paljon musiikki-teatteria mm. yhden rakkaimmista rooleistani, joka oli Laila Kinnusen rooli La-Laila-musiikillinen muotokuva Laila Kinnusesta- näytelmässä. Joensuun kaupunginteatterissa minulle rakkaita ja tärkeitä rooleja ovat olleet mm. Täällä Pohjantähden alla-Elina, Harmony Sisters-Maire sekä Stalinin lehmät- Katarina. Kuorolaulu on kulkenut elämässäni mukana aina äidin maidosta saakka. Olen opettanut kuoroille esiintymistaitoa ja esiintynyt eri kokoonpanoissa koko ikäni. Lapsena vietetyt ajat kirkkokuoron harjoituksissa ja esityksissä äidin helmoissa, siitä alasteen musiikkiluokkien kuoroon ja aina opiskeluaikaan, jolloin lauloin helsinkiläisessä Koiton laulu-kuorossa ja tänään täällä Niin kuin taivaassa-näytelmän kuorossa.

MARIA KARHAPÄÄ

” Minulle aina käsillä oleva työ on sillä hetkellä tärkein. Ohjauksista vaativin ja merkittävin on Teatteri Väkihahvan Täällä Pohjantähden alla Hasanniemen kesäteatterissa 2008. Toimin myös hankkeen tuottajana ja projekti-päällikkönä. Näyttelijänä tärkeimpänä pidän Tsebutykinin roolia niin ikään Teatteri Väkihahvan 2013 tuottamassa 5x3 sisarta näytelmässä. Soveltavan draaman puolella merkittävimmäksi koen osallistavan draaman tekemisen muisti-sairaiden vanhusten kanssa eri puolilla Pohjois-Karjalaa.

KAI PAAVILAINEN

” Näyttelijän ammatti on siitäkin hauska ja mielenkiintoinen, että siinä saa jatkuvasti kohdata ja kokeilla uusia asioita. Kunnioitukseni kapellimestareita ja kuoronjohtajia kohtaan on tämän tuotannon myötä kasvanut entisestään, jopa huimasti.”

PETTERI RANTATALO

” Viime vuosien töistä itselleni merkityksellisiä ovat olleet mm. Stalinin lehmät ja Kuusen-kaatajaiset. Molemmat esitykset olivat pienellä näyttämöllä ja niitä yhdistää läheinen kontakti yleisöön, luova ja tarkka harjoitusprosessi, sekä voimakas ensemble henki. On mahtava tunne kun koko työryhmä virittyy yhteiseen sointiin.

ANNA OJANNE

” Stalinin lehmät Joensuun kaupunginteatterissa on ollut minulle ensimmäisenä valmistumisen jälkeisenä esityksenä kovin mielenpainuva kokemus, sitä tuntui tärkeältä esittää ja oli hienoa saada työskennellä kovien naisten kanssa. Pidän myös kovasti materiaalin itsetuottamisesta ja siksi moni opiskeluaikainen ns. omatyöni on jäänyt mieleen. Opiskeluaikanani esitetty musiikkinäytelmä Tragedi, oli tärkeä esitys koska se haastoi minut musiikillisesti ja pääsin esittämään pahista, nimittäin Richard 3:sta.

MINNI GRÄHN

”Kuorolaulu tuottaa hyvinvointia ja terveyttä.”

- <https://www.kansanuutiset.fi/artikkeli/3085579-kuorolaulu-parantaa-elamanlaatua>

*”Kuorolaulajien syke
vaihtelee samanaikaisesti”*

- <http://www.potilaanlaakarilehti.fi/uutiset/kuorolaisten-sydamet-sykkivat-samaan-tahtiin/>

” Työskentelen freelancer –lavastajana eri puolilla Suomea. Nyt Joensuussa, missä on meneillään tämä tärkeä työ: Niin kuin taivaassa –näytelmän lavastus. Muista mieleisistä töistä voisin mainita lavastuksen Kuopion kaupunginteatterin Housut pois –musikaaliin sekä lavastuksen näytelmään Seisemännen portaan enkeli Rovaniemen teatterissa. Näistä produktioista löytyy kuvia sivustolta <https://kuviteltutodellisuus.fi> kohdassa Joensuu. Olen myös koordinoanut tämän verkkonäyttelyn, joka on Lavastus- ja pukusuunnittelijat (LP) ry:n 75Juhlanäyttely. Toimin myös LP:n puheenjohtajana ja olen Teatteri- ja mediatyöntekijät (Teme) hallituksessa.

MINNA KAUMANEN

” Ensi-iltoja (tähän mennessä) on n. 170 + bileet päälle. Vaikee valita (kaikkei ei ees muista), mut’ jos kuitenkin jotain, nii... Jossain välissä ”villeinä vuosina” varoituksia ropisi niin, ett’ niistä sai taiteilijajuhlaan hulpeen taulun. Viimeisten kiusausten Paavo Ruotsalaisen ja Tribadien yön August Strindergin roolit ja omat monologit ovat jääneet sieluun ja kehoon.

SEPPO TIMONEN

” Olen Sanna Sahlman teatteri- maskeeraaja-kamppaaja. Työni kannalta kiinnostavammaksi koen sadut ja epokkinäytelmät. Parasta tässä työssä on kun saa taiteellisessa ilmapiirissä tehdä luovaa, visuaalista ja monipuolista työtä.

SANNA SAHLMAN

” Eräs mieleenpainuvimmista rooleistani oli Kivenpyörittäjän kylän Tuomo, eli kivenpyörittäjä, siinä on jonkilaista sukulaisuutta tämän näytelmän Toreen. Tärkeitä produktioita ovat olleet, niiden ajankohtaisuuden ja merkityksen vuoksi AIDSia käsittelevä näytelmä ONKO KONGOSSA TIIKE-REITÄ? -80 luvun lopulta ja nyt viimeisimpänä KOIRANTÄHDESTÄ POHJOI-SEEN, näytelmä kertoo kolmen pakolaismiehen tarinan. Yksi heistä oli Afganistanista, toinen Irakista ja kolmas Syyriasta. Näytelmä perustui turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten haastatteluihin.

MARKKU MAASILTA

” Äänen dramaturgia teatteriteoksessa. Luomisen tuskaako otsa rypyssä taiteen alttarilla? No... on se sitäkin. Tykkään kuitenkin ajatella työtäni välillä toiselta kantilta. Useasti huomaan käyväni kollegoideni kanssa seuraavanlaista dialogia: ”Tää tulis täältä ja sanois näin ja se olis niinku tuolla ja tekis näin ja tuolta kuuluis vaik linnunlaulua...”. Kuulostaa mukavan kesäiseltä hetkeltä lasten hiekkalaatikolla. Ei pöl- lömpi duuni mietiskelen välillä, jos saa pohtia hyvien työkavereiden kanssa esim. kuinka lennätämme näyttelijän lavan poikki ja millaisen äänen se päästää mennessään.

PEPE KETTUNEN

ROOLEISSA

DANIEL DAREUS, kapellimestari - Petteri Rantatalo

STIG, kirkkoherra - Kai Paavilainen, vierailija

INGER, kirkkoherran vaimo - Anna Ojanne

ARNE, urheilukauppias - Seppo Timonen

TORE, kyläläinen - Markku Maasilta

SIV, kuoron väliaikainen johtaja - Minni Gråhn

FLORENCE, suntio - Minna Maaria Virtanen

LENA, kyläläinen - Maria Karhapää

CONNY, korjaamotyöntekijä ja **ANDREJ** - Olli-Kalle Heimo

GABRIELLA, Conny'n vaimo - Suvi-Maaria Virta

KNUT, kyläläinen - Seppo Piirainen

ASTRID, kuoron uusi jäsen - Roine Piirainen

LAURA, kuoron uusi jäsen - Päivi Ikonen

SARA, kuoron uusi jäsen - Sisko Kauranen

Wienin kuorokilpailussa - Laulutuuhi-kuoro

Piano nauhalla - Pekka Varonen

Kitara nauhalla - Petteri Rantatalo

Laulu nauhalla - Maria Karhapää

TYÖRYHMÄ

TEKSTI

Kay Pollakin elokuvan pohjalta

Sofia Aminoff

Harri Virtanen

SUOMENNOS

Johanna Freundlich, vierailija

OHJAUS

Minna Kauhanen, vierailija

LAVASTUSSUUNNITTELU

KUORONJOHTAJA, MUSIIKIN

SOVITUS JA HARJOITUS

Pekka Varonen, vierailija

PUKUSSUUNNITTELU

Sanna Tarvainen

VALOSSUUNNITTELU

Mikko Pajanen

ÄÄNISUUNNITTELU

Pepe Kettunen

KAMPAUKSET JA MASKIT

Sanna Sahlman

KOREOGRAFIA

Ari Numminen

TARPEISTO

Mari Hämäläinen

NÄYTTÄMÖMESTARI

Martti Mujunen

NÄYTTÄMÖMIEHET

VALOMESTARI

Juha Kerkkonen ja Kari Penttinen

ÄÄNIMESTARI

Mikko Pajanen

JÄRJESTÄJÄ

Pepe Kettunen

KUISKAAJA-

Jussi Heikkilä

TARPEISTONHOITAJA

Tarja Öisti

LAVASTUSRAKENNUS

Teatterin lavastamo

PUKUJEN TOTEUTUS

Teatterin puvusto

PUKIJA

Terhi Piirainen

VALOKUVAAJA

Miska Korpelainen

ESITYSOIKEUDET

Suomen Teatteritoimisto

ENSI-ILTA

Teateragenturen i Finland Ab

Joensuun kaupunginteatterin

suurella näyttämöllä 2.3.2019

” 1980-luvulla näin Unkarissa Bekescsabassa esineteatteriesityksen Lumikki ja 7 kääpiötä. Kynttilät esittivät hahmoja: kääpiöt olivat pieniä, lähes loppuunpalaneita kynttilän nysiä ja Lumikki oli kaunis valkoinen kruunukynttilä. Äiti-puolena loisti sähkökynttilä. Esityksen visuaalisuus oli sekä runollista että oivaltavaa. Omista töistäni haluan nostaa dramaturgisesti vahvat tekstit, kuten Tsehovit ja niistä erityisesti Vanja-enon pienellä näyttämöllä vuonna 2001. Minulla oli Jelenan rooli. Samaa draamallista intensiteettiä oli vuonna 2009 Sofi Oksasen Puhdistuksessa, jossa minulla oli nuoren Aliden rooli.

MINNA MAARIA VIRTANEN

” Erityisesti mieleeni ovat jääneet yksi ensimmäisistä pukusuunnitteluistani, Elling Kokkolan kaupunginteatteriin, ja viimeisin työni, Stalinin lehmät Joensuun kaupunginteatteriin – molemmissa kompakti työryhmä, sielukkaita hahmoja ja rytmikäs teksti. Ikimuistoista oli myös vaatettaa Suomen virallisen joulupukin tonttuja, luoda näkyväksi kaikkien tuntemia, mutta harvojen kohtaamia myyttisiä veijareita!

SANNA TARVAINEN

” Kaikki alle koulu-ikäisille tekemäni näytelmät, monologi Luolamies ja vuosikymmenten ay-toiminta. Teatteri on elämäntapa ei työ.

OLLI-KALLE HEIMO

” Elän ja hengitän musiikkia. Olen valmis laulamaan mitä tahansa, kunhan saa laulaa. Kaksi lempijutuistani ovat kuitenkin puhenäytelmiä; pienellä puolella Fundamentalisti ja nyt syksyllä valmistamamme kiertuenäytelmä Piilossa, joka on kokonaan vain kolmen näyttelijän voimin tehty. Näitä kahta yhdistää pieni työryhmä ja intensiivinen tekotapa. Musiikkijutuista hienoin tai tähän mennessä ainakin vaativin on – ehkä yllättäen – ollut Koirien Kalevala, johon sain opetella rumpujen soittoa. Isoissa projekteissa on aina omat haasteensa ja hienoutensa, joista ykkösenä kulkee mahtavien ihmisten kanssa työskentely!

SUVI-MAARIA VIRTÄ

” Olen ollut Joensuun kaupunginteatterilla töissä 13 vuotta, joista 11 suunnittelevan valaistusestimatorin tehtävissä. Kaikki suunnittelut ovat minulle tärkeitä, mutta viime vuosilta mieleen on erityisesti jääneet Pessi ja Illusia (2017) sekä Anna Karenina (2018). Kunniapaikalla on kuitenkin Puhdistus (2009), koska se oli minulle tärkeimpiä hetkiä näyttää osaamistani ja löytää oma tieni ja tyylini näyttämötaiteen parissa.”

MIKKO PAJANEN

*”Kuorolaulajat ovat
elämään tyytyväisiä
ja pitkäikäisiä.”*

- <https://yle.fi/uutiset/3-7229532>

